

eterna et completa Substantia, tanquam ingentia
 si fugiens fumum, ut est in proverbio, in igne incidit.
 Etenim ne videatur Deus, ut Marichonius exprimat,
 nostrorum malorum esse in causa, ex toto quodam et in-
 tegro malo apud se fructum fingit percipere. Quod
 enim si res tractat Deus, ut Marichonius ait, toleranter
 et sapienter? At nunquam opinione huius, bello et pugna
 creabit; quo quid potest de Deo quod minus eum deceat,
 cogitari? Quod si quidem sit apud homines, totius
 vobis confiteri Deum non esse injuriam et maleficientium
 auctorem, prima doctrina Eusebii Catholice studuit
 profiteri. Cum autem quaerimus, quomodo nos peccamus
 nolente deo, ut peccemus? De peccatoribus nos Deum
 accusamus, cum a levioribus eum, sicut ille, defendere
 volumus. Sed per viam veritatis, ex sanctis scripturis
 et ex communibus notioribus cognita habemus, pergamus
 firmo ad fate quodam, pia argumentatione
 pro deo concludente, nos ipsos studio veritatis accus-
 lando: non enim ut verbo accusationem eorum, quae
 in nos inter nos peccamus, deus nemus, fecerat in
 Deum impios esse, poscente ab eo, quae sunt con-
 tumeliosiora omnibus et quae nequaquam sunt.
 Praeterea quibus exprimatibus peccata apud homines
 sanabilia esse, utpote quae non a principio quodam
 contra eos effluant, sed alio modo a nobis fiunt,
 quae disputatio suo tempore explanabit, non solum
 non sumus in Deum impium non audente conjectura
 facere non posse Deum propter difficultatem resistere
 vitio, quod si non inest, et quae a nobis vitiose agunt,
 vitium in eis cessare, cum iis, qui advertunt,
 demonstramus,

quod